

Kongl. Maj:ts Tal

på Riks-Salen, vid Riksdagens afslutande,

den 26 Maj 1873.

Gode Herrar och Svenske Män!

Det riksmöte som nu slutat sina förhandlingar, har icke svikit Min förväntan. Med Mig hafven I uppskattat vigten af fortsatta förbättringar i strafflagstiftning och fängelseväsende samt beviljat därför erforderliga medel. De af Mig framlagda förslag till ordnande af främmande trosbekännares ställning i kyrkligt och borgerligt hänseende hafva af Eder i det hufvudsakligaste blifvit godkända. För jernvägs byggande till de norra orterna, äfvensom till landets viktigaste vapenplats hafva de första medlen blifvit anvisade. Sedan frågan om Norges deltagande i en för de tre nordiska rikena gemensam myntkonvention förfallit, är genom det af Eder, såsom ock af Danmarks Rigsdag fattade beslut, vägen öppnad för en dylik konvention med detta land samt i sammanhang dermed jemväl för antagande af en myntfot, grundad på guld. Efter den behandling frågan om en i vissa afscenden förändrad anordning af undervisningen vid rikets elementarläroverk hos Eder rönt, är den ifrågasatta lösningen af densamma inom kort tid att emotse. Det är Mig kärt att uttala den uppfattning, att genom dessa, så väl som genom andra af Eder vidtagna beslut landets intressen vid detta riksmöte, det första under Min regeringstid, blifvit på ett för framtiden löftesrikt sätt tillgodosedda.

Betraktande fosterlandets försvar såsom ett af de allra viktigaste föremål för Mina omsorger, finner Jag Mig, med hänsyn till Edra derom gjorda uttalanden, berättigad att räkna på Eder allvarliga medverkan till vinnande af en i verkligheten tillfredsställande härordning.

För det deltagande I visat Mig vid sorgen öfver en älskad Broders bortgång förnyar Jag uttrycken af Min hjertliga tacksamhet.

Likasom minnet af den högtid Jag under riksmötets sista dagar med Eder firat, alltid skall blifva Mig dyrbart, så vill Jag ock städse högt akta de försäkringar, som i högtidsstunden vexplades mellan Konung och Folk. På ömsesidig trohet i deras uppfyllande, grundad på troheten mot Honom, i Hvars namn de afgåfvos, hvilat samhällets lugn och styrka.

Jag förklarar härmed Riksdagen avslutad och förblifver Eder, gode Herrar och Svenske Män, med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.